

दोः ॥ १७५ ॥ हारीतः पक्षिभेदे स्यान्मुनिभेदे चकैतवे । हृषितं विस्मिते प्री
 ते प्रहृष्टे हृष्टलोमनि ॥ १७६ ॥ तचतुः ॥ अवसितमृद्धे ज्ञातेऽप्यवसान
 गते च वाच्यलिङ्गं स्यात् । अर्थपतिः पुद्गिज्ज्ञेयधनाधिनाथे च नरनाथे
 ॥ १७७ ॥ अवदातः सिते गौरे विष्णुद्धेऽप्यन्यलिङ्गकः । अवगीत
 मुनिर्वादे त्वष्टृगर्हितयोरपि ॥ १७८ ॥ अन्तर्गतं विस्तृते स्यान्मध्यप्राप्ते
 च वाच्यवत् । अङ्गारितं तु दग्धे स्यात्पलाशकालिकोद्गमे ॥ १७९ ॥
 हसंत्याच्च लतामात्रे नदीभेदे च योषिति । अपावृतस्तु पिहिते स्तनत्रेऽपि
 च वाच्यवत् ॥ १८० ॥ अत्याहितं महाभीतौ जीवनापेक्षकर्मणि ।
 अभिनीतस्त्रिषु न्याय्ये संस्कृता मर्षिणोरपि ॥ १८१ ॥ अभिजातः कु
 लीने स्यान्न्याय्यपण्डितयोस्त्रिषु । अभियुक्तः परैरुद्धेतत्परेऽप्यभिधेयवत्
 ॥ १८२ ॥ अतिमुक्तस्तु निःसङ्गे वा सन्त्यांति निशेषि च । अवधस्तः परि
 त्यक्ते निन्दितेऽप्यवचूर्णिते ॥ १८३ ॥ अधिक्षिप्तः प्रणिहिते कुत्सिते भर्त्सि
 ते त्रिषु । अंशुमान्भास्करेशालपण्यामंशुमती स्मृता ॥ १८४ ॥ भवेदप
 त्रितिः पूजाव्ययनिष्कृतिहानिषु । अथानुमतिरूनेन्दुपूर्णमानुष्ययो
 रपि ॥ १८५ ॥ अभिशस्तिः प्रार्थनापवादयोश्च त्रयं स्त्रियाम् । आयु
 यान्योगभेदे नावाच्यवच्चिरजीविनि ॥ १८६ ॥ उपाहितोऽनलोत्पा
 तेऽपुमानरेपिते त्रिषु । उपाकृतोऽध्वरहतपशौ नोपद्रुते त्रिषु ॥ १८७ ॥
 उदास्थितः प्रतीहारेऽथ वज्र्यावसिते चरे । स्यादुस्मिखितमुत्कीर्णतनू

मेदि०
 तान्०